

Місце народження Ернеста Хемінгуея

339 N. Oak Park Avenue

Огляд діяльності

Ласкаво просимо до будинку, де у 1899 році народився Ернест Хемінгуей.

Хемінгуея вважають одним з найважливіших і найвідоміших авторів американської літератури ХХ століття. Протягом життя він здобув Нобелівську премію у літературі.

Цей будинок був побудований для батьків матері Хемінгуея, Ернеста та Керолайн Холл. Будинок збудований у Вікторіанському стилі, характерним даховими баштами, округленими верандами, високими стелями і великими вікнами. Ви побачите відреставрований будинок, умебльований і прикрашений у дусі ХХ ст. Деякі меблі, наприклад, дзеркало у вхідному залі, є справжньою власністю сім'ї. Усі речі в будинку належать до цього періоду. Шпалери, занавіски і килими відтворені по фотографіях батька Хемінгуея зі схожістю до оригінальних. Марселін, старша сестра Ернеста, пізніше пригадає, що килим був червоного і рожевого кольорів, а улюбленим сімейним декором була троянда.

В 1899 році Оак Парк з десятитисячним населенням був крайньою частиною метрополітену Чікаго. Через кілька будинків на північ по проспекту Чікаго починалися фермерські земельні володіння. Доктор Хемінгуей часто гуляв там з дітьми або їздив верхи до лісу на полювання чи риболовлю. Тоді ж наставали часи нової ери і у рік народження Ернеста жителі Оак Парку були свідками появи першого автомобіля в їхньому місті.

Ернест народився не тільки у будинку вікторіанського стилю, але й у сім'ї з традиціями і типом мислення вікторіанської доби. Перша третина його життя, проведена в Оак Парк, співпала з новою ерою у розвитку технології, особливо в галузі комунікації та подорожей. Автомобілі, електрика, телефони, радіо, кіно і літаки призвели до значних відмінностей у сприйнятті світу між Ернестом та його батьками.

Сім'я Хемінгуеїв, Ернестові родичі по батьковій лінії, жили у будинку на вулиці навпроти. Батько Ернеста, Клеренс Едмондс Хемінгуей, відомий як "Доктор Ед" познайомився з молодою Грейс Холл в Оак Парк Рівер Форест вищій школі. Після закінчення Ед пройшов підготовчий медичний курс в Оберлін коледжі в

Огайо, а пізніше

здобув фах лікаря у медичному коледжі в Чикаго. Свою медичну практику він почав, проживаючи ще вдома з батьками.

Грейс та Ед були звичайними друзями поки мати Грейс, Керолайн Холл, не захворіла на рак. Ед відвідував Керолайн майже щоденно до часу її смерті. Це посприяло розвитку стосунків між Грейс та Ед і закінчилось заручинами. Але перш ніж одружитись, Грейс хотіла здобути кар'єру професійної артистки.

Після смерті матері Грейс поїхала в Нью Йорк на додаткові музичні заняття. Її перший публічний виступ відбувся на сцені Медісон Сквер Гарден. В той момент вона зрозуміла, що її очі не можуть переносити яскраве сценічне освітлення. Причиною стали наслідки скарлатини, перенесеної ще в дитинстві, яка позбавила її зору на деякий час. Після подорожі зі своїм батьком по Європі, Грейс повернулася в Оак Парк і одружилась з доктором Хемінгуєм. Він переїхав в будинок сім'ї Холлів і прожив тут період народження чотирьох із шести дітей.

Сімейний портрет на стіні показує Хемінгуєїв у період їхнього проживання тут. Нище розташований портрет дідуса Холла. Він помер у 1905 р., після чого сім'я переїхала на тимчасове проживання в будинок біля бібліотеки, де Марселін і Ернест стали завзятими читачами, а тоді до нового будинку на Кенілворс 600. Зверніть увагу на схожість у зовнішності між Ернестом і Марселін. Ми повернемося до цієї теми пізніше.

(1) Вітальня

В першу чергу зверніть увагу на фотографію цієї кімнати, зроблену доктором Хемінгуєм. Ви побачите портрет Грейс Хемінгуей, який висить біля каміну, крісло-гойдалку, фортепіано і багато інших речей, деякі з яких справді належали сім'ї Хемінгуєїв, коли вони жили тут.

(2) Мистецтво

Зверніть увагу на репродукції пейзажів в обидвох кінцях кімнати. Оригінали належали Керолайн Холл, яка часто продавала свої картини. Молодий Ернест любив дивитись на природу очима художника. Пізнання природи відбувалось також через батькові таксидемічні проекти, такі, як ці "пташки під склом".

Грейс Хемінгуей з дітьми були постійними відвідувачами в інституті мистецтв у Чикаго. Тому, ще задовго до відправлення в Париж, Ернест був добре обізнаний в художніх стилях. Він докладно вивчав роботи Пікассо, Матіссе і Моне і навіть позичив гроші щоб купити важливу картину свого нового друга – іспанського

художника Джона Міро.

Роками пізніше, відвідуючи Метрополітенський музей мистецтв в Нью Йорку з Ліліан Росс, Ернест прокоментував :

“Я можу зробити пейзаж як Пол Сезанн. Я дізнався про це від нього самого, прогулюючись тисячу разів через Люксембургський музей, і я впевнений у тому, що якби містер Пол був поблизу, йому б сподобались мої роботи і він би був щасливий, що я навчився цього у нього.” Звичайно , Ернест мав на увазі те, що він може змальовувати пейзажі словесно так, як Сезанн за допомогою фарб.

(3) Музика

Грейс наполягала на тому щоб усі її діти вивчали музику. У цій кімнаті вона співала, грала на фортепіано і скрипці, і звичайно, навчала співу. Ернест ознайомився з багатьма музичними стилями, включаючи популярні романтичні і релігійні пісні, а також оперу і класичну музику. Він навчався гри на віолончелі у шкільному оркестрі і співав у церковному хорі під керівництвом своєї матері. Оскільки Ернест не продемонстрував особливих музичних здібностей, він з охотою думав про зв'язок музики і письма.

“Цілком очевидно, чого можна навчитися від композиторів і науки про гармонію та контрапункт. У першому розділі “Прощавання” я вживав слово “і” багато разів у той самий спосіб, в який Себастьян Бах використовував ноти під час контрапункту. Інколи я можу писати як містер Йоган, принаймі йому б це сподобалось.”

(4) Релігія

Для обидвох сімей Хемінгуейв та Холлів протестантська віра відіграла важливу роль. Дідусь Хемінгуей був співзасновником християнської організації молоді Чикаго, перш ніж почати кар'єру у сфері нерухомості . У цій кімнаті дідусь Холл очолював щоденні сімейні релігійні читання і молитви. Саме тут хлопець спостерігав розмови дідуся з Богом.

Під час першої світової війни в Італії Ернест прийняв католицизм. Пізніше він скаже, що зробив це під впливом своєї другої дружини Павліни Пайфер. Але на протязі життя він міг притримуватися інших релігійних традицій або показувати зневіру у будь-якій релігії. Один науковець відзначив, що « релігійність Хемінгуея залежить від того яка розповідь, лист, анекдот чи роман лежить перед нами».

Результатом появи пізніших релігійних поглядів Ернеста став швидше його життєвий досвід, ніж раннє сімейне виховання. Проте його зацікавленість релігією,

здобута тут, прослідковується протягом всього життя.

(5) Бібліотека

Бібліотека служила для двох цілей. По-перше, це було місце для зустрічі дідуся Холла з колегами, де вони курили або випивали за розмовою. І звичайно ж, це було основне сховище книг у сім'ї завзятих читачів. Не зважаючи на те, що Ернест не навчався в коледжі, він отримав чудову самоосвіту завдяки пристрасі до читання.

На стіні з півночі ви побачите сертифікати, які свідчать про ранній вплив на Ернеста цивільної війни в Америці. Сертифікат зліва підсумовує невеликий досвід дідуся Холла в Об'єднаній армії, де він потерпів від вогневого поранення. Дідусь Холл ніколи не говорив про війну і вимагав від інших не розмовляти на цю тему в своїй присутності.

Дідусь Хемінгуей був людиною війни. Він керував підрозділом афро-американських солдатів і залишився в армії ще на один рік після закінчення війни. Йому подобались воєнні церемонії і зустрічі. Від одного дідуся Ернест дізнався, що війна – це жаклива річ, тема, не варта обговорення. Від іншого дідуся він зрозумів, що це джерело розповідей про пригоди, героїзм та самопожертву. Ще дитиною він зрозумів подвійне значення війни, що яक्रаво виражається у його пізніших працях уже через власний досвід у Першій світовій війні («Прощавай, аміє»), іспанській громадянській війні («По кому дзвонять дзвони») та у Другій світовій війні.

Мелоден подібний до того, на якому Керолайн Холл молодою дівчиною грала на громадських та церковних церемоніях. Вона, також, була артисткою. На портретах зображені Ернестові прабабки – Холи (зліва і по центру) і прабабуся з родини Хемінгвеїв (зправа). Дві сови були застрелені доктором Хемінгуеєм під час медового місяця у 1896, це свідчить про те, що він завжди носив при собі зброю.

За допомогою телефону (N 181) доктор Ед підтримував контакт з лікарнею в Оак Парк.

(6) Їдальня

Марселін розповідає нам про типовий ранок в сім'ї, коли батьки, поснідавши, залишали кімнату для дідуся Холла і дітей. Після сніданку і ранкових газет, дідусь Холл (його ще називали Абба – біблійне ім'я для дідуся) розповідав онукам історії з свого дитинства або казки про тварин.

Ернест любив розповіді дідуся і інколи уявляв себе героями тих розповідей.

Певний час він наполягав на тому, щоб його називали Карло з вогняними очима, ім'ям собачого персонажа з розповіді Абби про пригоди собак. А ще, по сімейній традиції, діти мали розповідати історії, які вони самі придумали. У п'ятирічному віці Ернест склав історію про те, як він врятував панну на коні. Звідси й ідея розповіді про себе в своїх творах.

Голова оленя була встановлена над каміном, але не той експонат, що є зараз.

(7) Кухня

Говорячи про кухню, варто звернути увагу на те, що Грейс Хемінгвей рідко появлялась тут. Мати навчила її бути професійною жінкою, тою, яка б могла найняти інших, які б готували, прали, прибирали, доглядали дітей і робили іншу домашню роботу. Все ж таки, вона навчилась готувати англійські тістечка до чаю. А ось доктору Хемінгвею подобалось готувати страви з рибою, яку він часто і сам приносив.

Риси сучасної жінки Грейс проявила, взявши участь в мітингу жінок за право голосу.

Пізніше, коли Ернест шукатиме наречену, в першу чергу він звертатиме увагу на дозрілу, інтелігентну жінку. Агнес фон Куровськи, його перше кохання, була 26річною професійною медсестрою, тоді як Ернесту було лише 19. Перша дружина Хедлі Річардсон була на 8 років старшою і талановитою піаністкою. Паулін Файфер була на 5 років старшою професійною журналісткою. Марта Гелфорн і Мері Велш були також професійними журналістами. Цілком очевидно, що Ернеста приваблювали жінки, які б принаймі у деяких відношеннях нагадували його матір. Пізніше, уже на другому поверсі, ми дізнаємось чому він зненавидів свою матір.

Кухонні стільці фонд отримав від членів сім'ї з сімейного котеджу у Мічігані, де Ернест бував в дитинстві.

Ми продовжимо на наступному поверсі. Ви можете піднятися сходами або ліфтом.

(8) Кімната дядька Тейлі

Бенжамін Тейлі Хенкок, життєрадісний холостяк, брат Керолайн Холл, жив з сім'єю, коли не їздив у відрядження, пов'язані із продажем залізних і мідних ліжок престижної компанії Мілер Холл. Він був турботливим і люблячим дядьком для Ернеста і його сестер, розважав їх історіями про свої подорожі або спогадами про морські походи, коли був молодим. Ці історії розширили Ернестові горизонти, а

подарунки, які дядько привозив після відряджень, залишали незабутні враження. Він відзначився у культурному житті родини, ходячи з дітьми в ресторани, граючи на скрипці і флейті.

Під час сімейних зустрічей з ентузіазмом він заохочував Ернеста і всіх членів сім'ї до ігор і риболовлі, а в період, коли був заручений з однією з найвродливіших покоївок, піднімав ентузіазм цілої родини. Марселін пригадує звуки схлипувань у його кімнаті після того, як покоївка передумала виходити за нього заміж, залишивши записку, чим дуже розчарувала його. Розповіді дядька Тейлі про море стали основою першого оповідання Ернеста «Морська подорож», яке він написав у дванадцятирічному віці.

(9) Кімната покоївки

У більшості будинках середніх класів покоївка і повар жили з сім'єю і потрапляли на кухню, у підвал чи на вулицю через бокові сходи. Також, вони брали участь у ранкових молитвах і харчувались з малими дітьми на кухні. Інколи Грейс Холл Хемінгвей навчала їх співу і давала дітям можливість розмовляти з ними на їхніх іноземних мовах. Повага, яку проявляли покоївки, безперечно заклала основи дружніх відносин Ернеста до простих людей, менш освідених, яких він випадково зустрічав і описував з великою симпатією пізніше. Зверніть увагу на дерев'яну підлогу, непокриту килимом, її легше було чистити у період перебування покоївки. Також, зверніть увагу на списки домашніх речей у різних кімнатах, можливо укладених Грейс з метою страхування. Це також свідчить про факт, що доктор і Грейс мали окремі спальні.

Покриття підлоги дозволяло теплу з кухні проходити через стелю і зігрівати кімнату, де особливо затишно було взимку.

(10) Ванна кімната

Опис ванни надала підстаркувата жінка, якій було сім років, коли її батько, Самюель Осгуд, викупив будинок у Хемінгуейв у 1905 році. Вона розповіла про розташування мармурового умивальника, глиняної ванни для ніг, туалету, шафки для рушників. Частину дверей шафи знайшли на горіщі під час реставраційних робіт. Глазурована чорно-біла плитка була типовим для того часу покриттям підлоги. Гумовий ремінь в той час застосовували для покарання неслухняних

дітей, в тому числі і Ернеста. Пізніше розміри ванної кімнати збільшили, забравши частину коридору, для того щоб поставити більшу ванну для зростаючої кількості членів сім'ї.

(11) Дитяча кімната

Грейс подобалось видавати перших двох дітей за двійнят однакової статі. Інколи вона одягала їх, хлопчика і дівчинку, однаково, робила подібні зачіски. Вона навіть залишила Марселін в садку на ще один рік для того, щоб вони з Ернестом могли вчитись разом в першому класі. В ті часи двійнята були і рідкісним явищем, і,одночасно, популярним.

Марселін та Ернест спали у білих колисках. Через багато років Марселін з гордістю пригадає, що дно її колиски було опущене нище, ніж Ернестове. Очевидно, що і до того часу вона чутливо реагувала на те, що Ернест не був її двійником, а молодшим братом.

Іграшковий ящик на підлозі належав Марселін.

(12) Спальня Грейс

Ця кімната відреставрована найточніше в будинку, тому що залишки справжніх шпалер, які знайшли у шафі, дали нам можливість дізнатись про колір і узор. Це була кімната місіс Хемінгуей, тут вона народила перших чотирьох дітей. Доктор Хемінгуей приймав пологи усі шість разів. Коли народився Ернест, доктор Ед вийшов на ганок і сповістив про народження сина грою на кларнеті.

Для дослідників цікавими є відносини між Грейс та Ернестом, починаючи від багатьох значних внесків матері в навчання сина до відомих конфліктів між ними.

Серйозний конфлікт виник , коли Ернест, після повернення з Першої світової війни, відмовився від пошуку роботи і навчання в коледжі. В своїх 21 роки він продовжував проводити багато часу в сімейному будинку у Мічігані, де займався риболовлею, полюванням і насолоджувався компанією тутешніх дівчат. Батьки намагалися заохотити його до самостійного життя і кращих манер. Зрештою, через кілька днів по його 21у дню народженню, Грейс передала Ернесту записку про виселення, написану у формі довгого листа. У ній вона говорить, що «материнська любов подібна до банку» і що у ранні роки дитина забирає з рахунку значні суми

через «материнську працю і біль, недоспані ночі, нагляд, купання, одівання, розваги». Мати проявляє «любов і співчуття, доляд під час хвороби, повчання і охорону». Згодом від дитини чекають поновлення цього рахунку добрими словами, допомогою, маленькими подарунками. Грейс відзначила, що Ернест не зробив жодного такого депозиту і вона збирається перелічити всі його недостатки, не обмежившись його «бездіяльністю, пошуками задоволення і нехтування своїми обов'язками перед Богом». Вона закінчила свого листа таким ствердженням: «тобі не залишається нічого іншого, крім банкрутства. Рахунок закрито». Мати говорить йому не повертатися до того часу, поки «твій язик навчиться як не ображати і не соромити матір».

Пізніше між Ернестом і його батьками виникла сутичка через його ранні твори. Батьки були настільки шоковані темою і мовою книги 1924 року «В наш час», що доктор Хемінгуей повернув її видавцю. Можна собі уявити їхню реакцію на героїв і мову написання твору «Сонце також встає».

Але найбільшим ударом став суїцид доктора Хемінгуея у 1928. Ернест звинувачував у цьому маму. Він вважав, що саме її домінуюча особистість призвела до виникнення депресії у батька. Інші члени сім'ї заперечували це твердження фактом про те, що доктор Ед виявив у себе діабет, а також втратив значну частину сімейних заощаджень на інвестиціях в нерухомість у Флориді. Крім того, він завжди носив з собою зброю.

Стосунки між матір'ю і сином так і не покращились. Ернест так і не повенувся в Оак Парк після похорону батька у 1928 році. Час від часу він переписувався з матір'ю, навіть відкрив банківський рахунок для матері з метою фінансової підтримки її в останні роки життя. Але так і не пробачив її.

Інколи Ернест пригадував свій гнів через спостереження ставлення Грейс до чоловіка і її спроби насадити Ернесту свої ідеали. Проте, більшість вважає, що її вплив на дітей був тільки позитивним, особливо, коли згадати про виховання дітей у тісному зв'язку з мистецтвом і відкриті прояви материнської любові.

(13) Кімната доктора Хемінгуея

Ернест Холл і його дружина Керолайн мали окремі спальні, згідно з вікторіанськими звичаями. Доктор Ед і Грейс також дотримувались цієї традиції. Для обидвох це було зручно, оскільки професія доктора Еда вимагала візитів пацієнтів інколи і

серед ночі, в той час коли Грейс також недосипала через догляд за дітьми.

Доктор Ед цікавився багатьма речами, зокрема індіанськими стрілами, ткацтвом та іншими артефактами. Він колекціонував зразки різних природних організмів, деякі з яких тримав у банках на горищі. Він винайшов тип хірургічних щипців, який відмовився запатентувати, оскільки основна його мета була угамувати біль, а не заробляти гроші. Доктор Ед заробляв менше за дружину, частково тому, що часто не брав грошей від пацієнтів.

Особа лікаря і батька втілена Ернестом у персонажі «Коротких оповідок Ніка Адамса».

У той час, коли Грейс навчала дітей мистецтва, музики, літератури, доктор Ед відкривав їм науку, медицину, природу, полювання, риболовлю і спорт. Таким чином, обидвоє батьків забезпечили дітям широкий спектр навчання.

Молодого Ернеста цікавило практично усе. Він зростав, захоплюючись як боксом, так і поезією, різноманітними культурами та мовами. Саме від батька він перейняв багато, чого знав і любив. Ернест захоплювався батьком як особистістю, тому дуже боляче сприйняв його смерть.

(14) Кімната Абби

В першу чергу, зверніть увагу на портрет Абби і Грейс, що знаходиться на столику. Тут він – справжній англійський джентельмен. В той період свого життя Ернест Холл пішов на пенсію з посади співласника успішного бізнесу по ножовому виробництву. Також він був власником цінних акцій.

Тепер гляньте на велике фото на стіні, на якому зображений Абба з трьома внуками. Фон фотографії – мічиганський ліс, але Абба навіть тут одягнений офіційно. Ернест знаходиться зліва від дідуся і по тому як він притулився до Абби можемо судити про велику прихильність хлопця до нього.

Містер Холл помер тут у 1905 році від хронічної хвороби нирок. Тоді Ернест вперше зіштовхнувся з смертю того, кого любив. Під час похорону дідуся шестирічному Ернесту було добре зрозуміло що відбувалось.

Тема смерті була провідною у пізніших творах Хемінгуея. Він казав: « Я жив із смертю практично все своє життя, тому розповсюдження її стало моїм

призначенням».

Чисельні дослідження у дитячій психології показують, що дитячий досвід у перші 6 років життя відіграє дуже велику роль у подальшому розвитку дитини.

Для Ернеста його перші 6 років життя були безперечно щасливими. Він жив у будинку, наповненому любов'ю, музикою, веселощами, вірою, заохоченням до нового. Чим не чудове місце для зростання!